

Abstract

Despite significant amounts of democratic and civil society aid offered by the EU over the past decade, Tunisia has backslid towards authoritarianism. What lessons can be learned about the effectiveness of democracy promotion in Tunisia from the EU perspective? This thesis aims to examine possible missteps of EU support for Tunisia's transitional democracy. I will argue that populist movements and civil society made transitions into democracy possible for Tunisia, and elite cooperation guaranteed initial success. The EU has made meaningful contributions to this process. However, E. U. funding funneled into narrow channels of civil society, as well as particular definition of democratic norms and development goals, and EU migration and trade agendas have neglected significant segments of the population and their grievances. In these ways the EU has undermined some of its substantial efforts in long-term democracy promotion. Unanswered grievances have set the stage for widespread political disillusionment and the populist backlash against democracy and civic engagement that led to the election of Kais Saïd. Finally, this thesis will make suggestions towards future EU democracy promotion in Tunisia in light of recent authoritarian regime shifts. For this case study, I will base my arguments on qualitative and quantitative research around patterns of EU democracy promotion, researcher analyses of pre and post-Arab Spring Tunisia, and an empirically defined theory supporting the necessity of vertical and lateral pressure in ensuring democratic changes. I will also use a collection of surveys and interviews of Tunisian civil society activists, youth, and general population members.

Abstrakt

Přestože EU v uplynulém desetiletí poskytla Tunisku značnou pomoc v oblasti demokracie a občanské společnosti, Tunisko se vrátilo k autoritářství. Jaké poučení lze z pohledu EU vyvodit z účinnosti podpory demokracie v Tunisku? Tato práce si klade za cíl prozkoumat možné chybné kroky EU při podpoře přechodné demokracie v Tunisku. Budu tvrdit, že populistická hnutí a občanská společnost umožnily Tunisku přechod k demokracii a spolupráce elit zaručila počáteční úspěch. EU k tomuto procesu významně přispěla. Nicméně financování ze strany EU směřující do úzkých segmentů občanské společnosti, stejně jako určité definice demokratických norem a rozvojových cílů, a migrační a obchodní agendy EU zanedbaly významné segmenty obyvatelstva a jejich stížnosti. Tímto způsobem EU podkopala některé ze svých významných snah o dlouhodobou podporu demokracie. Nezodpovězené stížnosti připravily půdu pro rozsáhlé politické rozčarování a populistický odpor proti demokracii a občanské angažovanosti,

který vedl ke zvolení Kaisa Saïda. V závěru této práce budou předloženy návrhy týkající se budoucí podpory demokracie ze strany EU v Tunisku s ohledem na nedávné změny autoritářského režimu. V této případové studii budu své argumenty opírat o kvalitativní a kvantitativní výzkum vzorců podpory demokracie ze strany EU, analýzy výzkumníků v Tunisku před a po arabském jaru a empiricky definovanou teorii podporující nezbytnost vertikálního a laterálního tlaku při zajišťování demokratických změn. Využiji také soubor průzkumů a rozhovorů s tuniskými aktivisty občanské společnosti, mládeží a běžnými členy populace.

Keywords

Tunisia, EU, democracy promotion, populism, civil society, migration, trade, norms

Klíčová slova

Tunisko, EU, podpora demokracie, populismus, občanská společnost, migrace, obchod, normy

Title

Can't Buy Me Love: The Limitations of EU Intervention in Promoting Tunisian Democracy

Název práce

Can't Buy Me Love: Limity intervence EU na podporu tuniské demokracie